

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, tiskani nedelje in prazniki, ter valja po pošti prejemati za avstro-ogrske dežele za vsa leta 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vsa leta 14 K, za pol leta 7 K, za četrt leta 3 K 50 h, za en mesec 1 K 50 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez tedenskih vplačil naročnine se ne vzira. — Za oznanila se plačuje od petdesetne peti-vrate po 12 h, če se oznanila tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Recepti se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knaševih ulicah št. 6, in sicer uredništvo v I. nadst., upravnništvo pa v pritličju. — Upravištvu naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravištvu telefon št. 85.

Paberki z zaupnega shoda v Mariboru.

Iz Ptujja 26. avgusta.

Pod zgoraj navedenim zaglavjem je priobčil ljubljanski „Slovenec“ neko hudobno notico, ki jasno kaže, kako neljube so „Slovenca“ in njegovi štajerskim privrženecem na marsikakem shodu sklenjene resolucije. Zaganja se posebno v celjske, mariborske in ptujske „gospode“, očitajoč jim nedelavnost, zaspanost in sejanje kranjskega liberalizma; dr. Breje in dr. Ploj še najdeta milost pred „Slovenčevim“ kritikastrom. Drugi, t. j. celjski, mariborski in ptujski „gospodje“ pa naj pometajo pred svojim pragom; „pojdite in poučujte ljudstvo, sejanje kranjskega liberalizma pa pustite“ — tako kriči znani gospod duhovnik ter si mane roke, češ, dajmo jih; saj je razdor na Štajerskem že itak gotov.

Gospodje, le počasi! Včasih je najbolj potrebno pometanje pred farovškim pragom. Mi konstatujemo, da so bili iz Ptujja samo trije gospodje posvetnega stanu pri zaupnem shodu v Mariboru. Vsi so dobili pozive; a nobeden se niti k besedi niso odzvali, in vendar jih mora „Slovenec“ dopisno napadati. To je značilno za gotove duhovnike, ki tako zahrbtno in zavratno napadajo, sami sebe pa pri vsaki priliki in nepriliki kujejo v zvezde.

Gospodje v talarjih! Če bi vas vsak toliko storil za narodno probujo in stvar, kakor zahrbtno napadani celjski, mariborski in ptujski gospodje — bogme, naše ljudstvo bi stalo na drugi stopnji, kakor žalibog stoji dandanes. Samo ti gospodje, ki po vašem mnenju sejejo kranjski liberalizem na Štajerskem, nimajo navade, svojega dela obešati na veliki zvon. Kdo pa več nemškutari v ptujskem okraju, nego ravno vsi župnijski uradi, ki iz gole strahopetnosti pred vsakokratnim c. kr. glavarjem se ne

upajo uradovati slovenski. Ko se je pojavil pred par leti klic „proč od Gradca“ in ko je „Pazar“ začel prirejati shode, pri katerih je bil navadno prisoten politični komisar, kdo se je pa upal izmed duhovnikov kot govornik nastopiti! K večjem, da se je ojunail še kak župnik ter prečital tozadevno resolucijo. Seveda, sedaj je tista parola „proč od Gradca“ že davno zastarela in vaš „visokorodni“ poslanec dr. Ploj jo je na zadnjem zaupnem shodu v Mariboru, žalibog, naravnost zasmehoval, ne da bi mu kdo upovarjal! In taki gospodje potem v „Slovenca“ udirajo po nedelavnih celjskih, mariborskih in ptujskih gospodih! Kdo se ne smeje?

Ravno to zahrbtno in zavratno postopanje odvrne marsikaterega posvetnega gospoda od javnega nastopa. Izvestni kaplani in župniki smatrajo vsakega za bogokletnika, ki svoj govor ne pričenja s „Hvaljen bodi Jezus Kristus!“ in ki je mnenja, da spadata vera in katoličanstvo v cerkev, ne pa na javne politične ali gospodarske shode! Ptujski gospodje se ne bodo hodili delavnosti ali narodne zavesti učit k vašemu generalu dr. Šusteršiču, ki za Ljudsko posojilnico v Ljubljani za Ptuj ne najde drugega zaupnika in zastopnika kakor dr. Avg. pl. Plachkega, znanega podrepnika I. Orniga. Gliha vkup štriha! To vam lahko vsak otro zabrusi v — obriti obraz. Sicer če boste napade nadaljevali, nam tudi prav. Znabiti pri nas ne bode toliko nesnažnega perila, kakor pri vas!

Končno še nekaj! Gospod kanonik Mlakar je kot dnevni red razglasil samo razgovor o volilni prenosni. Kaj pa, če bi se bila postavila tudi druga vprašanja, n. pr. udeležba na III. katoliškem shodu na dnevni red? Mislite, da ne bi bila večina zaupnikov za abstinenco iz tistih vzrokov, kakor koroški Slovenci! Le ne preveč ošabnosti in baharije!

Eden izmed Ptujčanov, ki je bil na zaupnem shodu v Mariboru.

Shod v Št. Petru na Krasu.

(Dopis.)

Zelo je poparilo naše klerikalce obvestilo, da je tudi v Št. Petru protestni shod. Res velja naša občina kot klerikalna, a ravno ta shod dne 26. t. m. je pokazal, da tudi pri nas pojema klerikalizem, kajti udeležba je bila zelo velika.

V „Narodni gostilni“ se je zbralo popoldne nad 250 mož. Javni shod je otvoril g. Kopač iz Trsta. Predlagal je predsednikom g. nadučitelja Engelmana, zapisnikarjem pa žel. eksped. g. A. Spetiča, kar so zborovalci soglasno sprejeli.

Predsednik pozdravi navzoče, predstavi vladnega zastopnika g. c. kr. okrajnega glavarja Š. Lapajneto, naznani dnevni red in da besedo g. Kopaču.

G. Kopač prične nato glasno pozdravljen govoriti o temi: Klerikalizem in napredek.

Omenja, da se vrši v Ljubljani III. katoliški shod, ki pa ni verski, ampak navadna propaganda za klerikalce, da bi se reklo: Glejte, vse je klerikalno, vse drži z nami! Obenem je pa tudi priprava za bodoče državnozbornske in deželnozbornske volitve. Zbodboli so v Ljubljano najrevnejše sloje in kakor sami pišejo, jih bode okrog 5000. Prepričani smo pa lahko, da je med temi 4990 takih, ki bodo takrat zakimali in kričali „Živio“, kadar bode to storil Krek ali kak drug klerikalni prvak. (Res je!)

Nato čita resolucije katoliškega shoda in potem na podlagi teh poslušalcem dokazuje, da katoliški shod ni verski, ampak političen. Kajti pod naslovom katoliški si lahko mislimo, da je strokoven, a strokovna društva se ne smejo baviti s politiko. Dokazoval je potem, da preveč vse označene resolucije katoliškega shoda povsem političen duh.

Naši duhovni izrabljajo pod pre-

tvezo, da vera peša, verska čuvstva v politične svrhe ali pa za svoj lastni žep — nenasitno bisago. Kadar kriče, da vera peša, smo lahko prepričani, da je njih močnjček v nevarnosti. Resnice sv. vere izlorablajo v svoj dobiček. Ubogo slovensko ljudstvo je od duhovnov tako izprežano, da je v najslabejšem gmotnem stanju. Večina kmetskega ljudstva si mora vsled tega iskati zasluzka v tujih deželah. A niti to ne zadostuje črnežem. Prirejajo potovanja v Rim, da vlečejo potem dobre procenete, kmet pa za to potovanje prodaj kravo, samo da ustreže svojemu dušnemu pastirju. Ko pride pa iz Rima, kaj ima? Prazen žep — pa kravico manj v hlevu.

In pekel slikajo v najhujših barvah in slikah. Ubogi človek se ustraši, ves zbezan vrže svojo suknjo v klerikalno bisago, samo, da bi se rešil hudiča in njegovih muk. A naši duhovni se na tihem temu smejejo. Sami žive v največji nemarnosti, nam pa hočejo očitati to, kar sami uganjajo. Nad najmanjšo malenkostjo se spodtikajo (kakor n. pr. nad muzo na Prešernovem spomeniku), sami pa uganjajo take stvari, da pridejo v konflikt s postavo v nenravnosti. (Klici: Borovnica).

Vse te madeže bi radi zbrisali, zato hočejo javnost prevariti s tem, da so sklicali katoliški shod, s katerim se hočejo bahati in prati, češ, glejte: ljudstvo nas spoštuje in nasprotniki si samo izmišljajo laži o nas. No, pa s takim metanjem peska v oči nas ne bodo preslepili.

Na shodu bodo, kakor pravijo, uredili socialne razmere ljudstva. Kako bodo to naredili pri drugih, če niti v svojih vrstah nimajo reda. Za štolnino računajo kakor se jim ljubi. Res se dobi kje kak ubog duhovnik, a kaj pa rejeni kanoniki, bogato plačani škofje, ki imajo po trideset in več tisoč dohodkov. Naj se tem bogatašem utrga, a revnejšim kaplanom doda. Zahtevajo pa vendar kongruo. Kmet plačaj zadnji groš, nesi v farovž „peršut“, doma pa jej krompir! To je njih

parola! (Viharno odobravanje). Ako bi bili reveži duhovniki, bi mi bili zadnji, ki bi nasprotovali kongruji, kajti na tem stališču stojimo, da je vsak delavec vreden svojega plačila.

Zakaj naj jim pomaga država, saj ima cerkev sama dovolj premoženja. Nato je govornik podal statistične dohodke in izkaz premoženja, potem tudi kako so dohodki in oblige cerkvenega premoženja rastle od leta 1835. do 1900. — Omenja tudi premoženje samostanov, kjer leže milijoni in milijoni, a vendar izkazujejo samostanski redovi vedno uboštvo. Vse naj gre v farško bisago, iz nje pa nič.

Omenja potem tudi papeža. Ko je bil nekje na Notranjskem „ofer“ za papeža, je tarnal kaplan, da je papež jetnik, da ima košček vrta, kategera mora „revež“ lastnoročno obdelavati, da se preživi. „Pa ne prinesite samo „kufer“, ampak tudi nikel in srebro!“ — Kak je pa ta „revež“, ako ima 10.000 sob in je sedaj naročil kočijo za 80.000 K? Kdo je pa še branil papežu, naj ne gre iz Vatikana? Saj ravno Pij X. pojde sedaj v kratkem v svoj rojstven kraj in Gornjo Italijo. Zakaj pa drugi niso šli? Ako gre dandanes papež po svetu, sprejeli ga bodo duhovni povsod z največjim razkošjem. Nič žalega se mu ne bo zgodilo. Če pa hoče ostati sam jetnik, kar moremo mi za to? (Klici: Res je!)

Nato je govornik v krepkih potezah očrtal, kaj bi se še vse zgodilo, ako pride na površje klerikalizem. Duhovni bi komandirali kakor ob času inkvizicije na Španskem, zatirali bi šole in v teh, kar bi jih ostalo, poučevali le to, kar bi njim prav kazalo. Vsak stan bi se moral pokoriti brez pogoja njihovim ukazom. Mi pa hočemo svobodo povsod, zato se moramo upirati prodiranju klerikalizma.

Dalje je omenil govornik tudi protidejavanja klerikalcev za civilni zakon. Razložil je pomen in namere tega zakona in potem s slučajji dokazal, da cesarji, kralji in bogataši, ki

LISTEK.

Osvetnik.

Zgodovinska povest.

(Dalje.)

Ostro kakor udarci se je glasila ta opomba. Vsi so čutili, da meri na Pirina in vsi pogledi so se obrnili na njega. Pirin je hipoma spoznal, da se mu je s tem posvetovanjem nastavila past. Videl je izraz nezaupnosti v Nikolajevih očeh in uganil, da je obudil to nezaupnost župnik Lavrencij. Ves njegov načrt je bil s tem uničen. A v njegovi duši se je v tem hipu že začel snovati nov načrt. V nekaj hipih že več ni mislil, ne kje da je, ne kaj se godi okrog njega. Usedel se je na svoj stol in se zamislil. Nikolaj je to s presenečenjem opazoval.

„Vitez Marko Pirin, prosim vas, povejte nam svoje mnenje, kako naj postopamo,“ je s povzdignenim glasom rekel Nikolaj Pirinu, ki se je pri tem vprašanju zganil, kakor bi se bil prebudil iz spanja.

„Moje mnenje hočete vedeti? Čemu? Kaj vam more biti ležeče na

mojem mnenju? Življenje je zame tolika nesreča, da si ga pač nočem še otežavati z mnenji o posamičnih stvareh. Saj uvidevamo prav sedaj, prav v tem trenutku, kako blazno je bilo moje mnenje, da sem si pridobil nekaj zaupanja pri ljudeh, ki sem jih branil v največji nevarnosti in jim pomagal tedaj, ko so bili moje pomoči najbolj potrebni.“

Pomen teh besed je še povišal žalosti polni pogled, s katerim se je Pirin ozrl po zbrani družbi. A kakor led mrzel molk je bil ves odgovor. Adam Kolovski je bil v toliki zadregi, da je začel gledati skozi okno, kakor bi bil zamaknen; gospa Katarina je v svoji zadregi plaho gledala na Bertonjo, da bi ne izdala, v kaki zvezi da je s Pirinom, Marija Saloma pa je grizla ustne in izraz njenega lica je razodeval njeno preziranje. Nikolaj Kolovski je vse to zapazil z zadovoljstvom. S trdim porogljivim glasom je vprašal:

„Kdo pa so tisti, ki ste jim pomagali v največji nevarnosti in ki so vas zdaj zapustili?“

Zopet se je s svojim živim pogledom ozrl Pirin po družbi in vsi so sedaj povsili oči: Adam Kolovski

in Andrej Bosio, gospa Katarina in Marija Saloma. Zdaj je bil Pirin na vrsti, da se je prezrljivo nasmešnil, potem pa je pogledal Nikolaju Kolovškemu naravnost v oči in živahno rekel:

„Vprašujete me, kdo me je zapustil? Vediti torej, prvi, ki me je zapustil, ste bili vi, Nikolaj Kolovski.“

Adam in Bosio, Katarina in Marija Saloma so si oddahnili, da jim je Pirin prizanesel.

„Jaz?“ je vprašal Nikolaj Kolovski in videlo se mu je, da je bil v veliki zadregi.

„Da, vi, Nikolaj Kolovski!“ Gromko je zdaj donel Pirinov glas. „V bojih pred Kamnikom sem nosil svoje življenje za vas na semenj, rešil sem vam življenje in s suhim zlatom napolnil vašo blagajno. Vi pa niste imeli niti besedice v obrambo za mene, ko so me obrekovali strahopetni zavistniki in smešni bojazljivci v duhovni obleki.“

Obtoženi Pirin je v tem hipu postal tožnik in je s tem prisilil Kolovškega, da je moral nehati z obdolžitvami in braniti samega sebe.

„Ali če je to res, kar se mi je reklo...“

„Kaj se vam je reklo,“ ga je prekinil Pirin „in kdo vam je kaj rekel.“

Nikolaj Kolovski je bil zopet v zadregi in ni vedel, kaj bi odgovoril.

„Le molčite, Nikolaj,“ je z ironijo rekel Pirin. „Vaš molk mi priča, da so proti meni izrečene obdolžitve tako nesmiselne, da se jih ne upate ponoviti, tisti pa, ki so vam jih nanesli na uho, so tako brezčastni strahopetci, da se ne upajo ponoviti svoje obdolžitve vpričo mene.“

Kakor udarci z bičem so se glasile te besede. Ves razburjen je planil plemič Engelbert Rain iz Begunjskega sedeža.

„Ni res, kar govorite,“ je zaklical, „nisem brezčasten strahopetec in v obraz vam povem, vitez Marko Pirin, da ste izdajalec.“

„Izdajalec — jaz?“ Pirin je s stisnjenimi ustnicami stopil proti Engelbertu in prijel za svoj meč.

„Da, da, izdajalec ste,“ je za njegovim hrbtom zakokodakal župnik Lavrencij, „izdajalec ste, krivoverec in hudobni duh.“

Pri teh besedah se je župnik Lavrencij previdno stisnil za Nikolaja

in Adama, vedoč, da ga tunc doseže tako hitro Pirin.

„Visokospoštovani vitez Kolovski, prosim vas, pokličite svojega zdravnika,“ je vzkliknil Pirin. „Tega duhovnika, ki se skriva za vami, mu izročite, da ga ozdravi očitne njegove norosti; Engelbertu Rainu pa naj zapiše, kar je potrebno človeku, kateremu bom izrgal jezik, ki je izrekel besedo izdajalec.“

Nikolaj Kolovski je hitro ostal in z vso svojo avtoriteto rekel:

„Tako pa ne, vitez Pirin. Take obdolžitve se ne rešijo z mečem. Če ste res izdajalec, nimate pravice nositi meča in ostrog, če ste res izdajalec, nimate pravice zahtevati in dati zadoščenja; če ste res izdajalec, je itak zapadlo vaše življenje krvniku.“

„Če sem izdajalec,“ je hladno rekel Pirin. „Doselej sem pač že večkrat slišal, da me imenujete izdajalca, a nihče še ni povedal, kakšno izdajstvo sem storil. Na dan ž njim; povejte moj greh. Gospod Engelbert plem. Rain, govorite! Kdor me izdajstva dolži, a ga ne dokaže, ve kaj da je.“

(Dalje prih.)

lahko plačajo, se lahko ločijo od svojih žena, naveden človek pa, naj bo še tako nerazporazumljen med zakonskima, tega ne more doseči, tudi če bi bilo nespornost, tudi če bi se lahko kdaj pobila.

Končuje s tem, naj danes protestiramo proti pogubnemu prodiranju klerikalizma ključno kimavcem III. katoliškega shoda: Boj klerikalizmu! (Viharno odobravanje).

Prebere se nato resolucija, ki protestira proti klerikalnim nakanam in je bila tudi soglasno sprejeta.

K besedi se je oglašil še enkrat g. Kopač, ki je pozivljaval navzoče, naj ne odnehajo v boju proti klerikalizmu, ker le s padcem klerikalcev nam Slovincem zasije lepša bodočnost.

Ker se ne oglašil noben govornik več, povzame besedo g. predsednik, ki se zahvali g. govorniku za njegov govor, poslušalcem pa za njih pozornost, ki je povzročila, da se je današnji shod izvršil v takem lepem redu in zaključil javni shod.

Proti nemadžarskemu časopisju na Ogrskem.

Budapešta, 27. avgusta. Pod novo „moderno“ vlado se godi nemadžarskemu časopisju hujše kot za časa liberalne vlade. Ni ga skoraj nemadžarskega časopisa, da bi ne imel naprtane kake tožbe zaradi veleizdaje, ščuvanja proti madžarski narodnosti itd. Mnogo urednikov pa sploh sedi v ječah. Sedaj so se začeli oglašati zastopi velikih županij. Tako je municipij v Nevtri nedavno zahteval posebne odredbe v uničenju nemadžarskega časopisja. V temešvarskem municipiju pa je bivši poslanec Avarffy predlagal, naj se vlada pozove, da dovoli v bodoče na Ogrskem izdajati le madžarske časopise. Predlog je bil z navdušenjem sprejet ter se je takoj brzojavil justičnemu ministru.

Carinski konflikt med Avstrijo in Srbijo.

Belgrad, 27. avgusta. Finančni minister Paču je odgovoril deputaciji srbskih uvoznikov, ki so ga prišli prositi, naj bi se trgovinske pogodbe s sosednjimi državami čimprej sklenile, da z Avstro-Ogrsko ni mogoče skleniti trgovinske pogodbe. K tej izjavi piše „Štampa“, da je razmerje z Avstro-Ogrsko v tem ziru sedaj mnogo neugnejše, ker sedaj hoče Avstro-Ogrska dovoliti trgovinsko pogodbo le pod pogojem, ako sklene Srbija z njo vojno konvencijo.

Vzroki protigrških izgredov.

Sofija, 27. avgusta. Neposredni povod za preganjanje Grkov na Bolgarskem so dali grški konzuli sami, ki so na debelo tržili z grškimi srečkami, dasi je na Bolgarskem vsaka tuja loterija prepovedana. Toda Grki so mislili, da smejo na Bolgarskem samovoljno teptati zakone. A najlepše še pride: dohodke srečk so porabljali za protibolgarske namene, posebno za podpiranje grških vstaskih čet, ki pobijajo Bolgare v Macedoniji. Potem ni čudno, da je nastala med Bolgari jeza proti Grkom, ki uživajo v njihovi domovini gostoljubje, v zahvalo pa zbirajo denar za uničevanje bolgarskega elementa.

Spor med Bolgarijo in Rusijo poravnani.

Petrograd, 27. avgusta. Po posredovanju bolgarskega diplomatskega zastopnika v Petrogradu se je spor med obema državama mirno poravnal. Bolgarski minister zunanjih zadev Petrov je podal potrebna pojasnila in zagotovilo, da bo bolgarsko ministrstvo v bodoče storilo vse, da se ne ponove taka nespornost. Vsled te izjave se je ruskemu diplomatskemu agentu v Sofiji naročilo, naj obnovi z bolgarsko vlado vse prejšnje zveze.

Položaj na Ruskem.

Atentat na ministrskega predsednika Stolypina.

Petrograd, 27. avgusta. Car je takoj po atentatu brzojavil mini-

strskemu predsedniku: „Ne najdem besed, da izrazim svoje ogorčenje. Hvalim Boga, da vas je obvaroval; upam iz celega srca, da vam sin in hči kmalu ozdravita“. Nadalje so brzojavili Stolypinu skoraj vsi veliki knezi.

Stanje Stolypinove hčerke je brezupno; zdravniki je nočejo operirati, ker bi bila operacija brezuspešna. Govori se tudi, da je pri sunku priletel Stolypinu težak črnolnik na glavo ter ga močno ranil. Vseh ubitih je 40, ranjenih pa nad 30. — O atentatorjih se je zvedelo le sledeče: Dva dni pred atentatom sta si najela mož in žena, ki sta se imenovala Morozov iz Moskve, dve sobi na Morskaji. Za sobi sta takoj plačala 250 rubljev. S seboj sta imela tudi sobarico. Drugi dan se je naselil v isti hiši njun znanec, ki se je vpisal za Mironova. Oba moža sta imela civilno opravo. Tretji dan pa sta se oblekla v uniformo orožniških častnikov, napojila vratarja ter odšla na ulice. Na ulicah se jima je pridružil še en mož. Kmalu nato sta zginili iz hiše tudi žena in sobarica.

Zaradi atentata so zaprli dosedaj 140 sumljivih oseb. Iz spisov, ki so jih našli pri njih, se je zvedelo, da so bili nameravani tudi atentati na ostale člane ministrstva.

Praga, 27. avgusta. Kralja Edvarda je vest o atentatu zelo pretresla. Baje je rekel, da je Rusiji vsled notranjih nemirov sedaj nemogoče zastopati v mednarodni politiki tisto odlično stališče, na katerem bi jo rad kralj videl.

Drugi atentati z bombami.

Petrograd, 27. avgusta. Na kolodvoru v Peterhofu je neka mlada deklica ustrelila poveljnika Semenovskega polka generala Mina. Policija je našla na kolodvoru tudi dve bombi.

Varšava, 27. avgusta. Začasni vrhovni gubernator, general Von-jarljarski je bil pri belem dnevu na ulici ustreljen ter je kmalu umrl v bolnišnici. Atentator, mlad mož, je pobegnil.

Petrograd, 27. avgusta. Neki Leontijev je vrgel proti vozu policijskega načelnika Goryja bombo, ki je raztrgala voz, ubila voznika, dočim je Gory le lahko ranjen.

Odesa, 27. julija. Pred stanovanjem generala Kaulbarsa je neko slabotno, komaj 15letno dekle vrglo bombo, ki je pa le njo raztrgala na kose. Govori se, da je ta drugi poskušeni atentat tako zbežal Kaulbarsa, da je prosil za odstop. Obenem hočejo odstopiti razni drugi najvišji vojaški in civilni dostojanstveniki, med njimi vrhovni gubernator, mestni poglavar itd.

Vojaški puniti.

Moskva, 27. avgusta. Oddelek novgorodske garnizije se je spuntal; 16 kolovodij so zaprli v trdnjavo.

Varšava, 27. avgusta. V Kronštatu so se začeli mornarji zopet puntati. 200 puntarjev je oplenilo admiralno blagajno ter ustrelilo tri častnike. Vsled teh dogodkov so zopet razorožili vse vojne ladje.

Roparski napadi.

Petrograd, 27. avgusta. Na železnici v Nižji Novgorod so roparji napadli osebni vlak, ustrelili policijskega častnika, enega policaja in enega orožnika ter oropali blagajno. V Rigi so oborožene čete napadle občinsko hišo, jo oropale in razdiale.

Ločitev cerkve od države na Francoskem.

Pariz, 27. avgusta. Dne 26. in 27. oktobra t.l. se vrši v Perigueuxu pod predsedstvom ondotnega škofa shod katoliških juristov, ki se bodo bavili s posledicami ločitve cerkve od države in s snovanjem verskih zadrug. — Minister Barthou je rekel pri otvoritvi železnice v Ribér-gacu, da obsega zakon o ločitvi največje svobodo. V nobeni deželi ni za verske namene bolje in svobodnejše skrbjeno. Tudi narod je pri zadnjih volitvah izrekel, da je ločitev izvršen čin ter je zato poslal v zbornico še močnejšo republikansko večino. Zakon je izraz ljudske volje, zato so vsi dvomi odveč.

Revolucija na Kubu.

London, 27. avgusta. Pri Santa Rosa je deželna bramba razpršila oddelek vstajev ter jih 20 ubila. Predsednik Palma je izdal poziv za snovanje prostovoljne deželne brambe. Obenem je razglasil pomiloščeno za vse vstaje, ki se v tridesetih dneh vrnejo domov. — Iz New Yorka je pripeljal parnik „Mexiko“ v Havano 15.000 pušek, 800.000 patron in šest malih topov za vlado.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 28. avgusta.

— **Katoliški shod.** Kar smilijo se nam klerikalci, tak fijasko so dosegli s svojim katoliškim shodom. V primeri s 1. in z 2. katoliškim shodom se je 3. katoliški shod naravnost klavarno obnesel. V nedeljo so še zbornali nekaj tisoč backov, a ti so jim še tisti dan ušli. Katoliški shod je trajal še včeraj in traja danes, a udeležnikov ni več. Kakih 50 duhovnikov se potika po Ljubljani in se plaho ozira za lepimi ljubljanskimi kamni — drugega občinstva ni nič videti. Gostilničarji bridko tožijo, da so imeli veliko izgubo. Pripravili so ljudi in pijačo, naročili „Slovenca“, da jih je priporočal, a kupčije — ni bilo skoro nič. Med udeležniki so bili skoro sami Kranjci. Štajerskih Slovinccev je bilo komaj kakih 200, gorških kakih 150, Korošcev pa sploh ni bilo. Še celo škofje so izostali. Poleg Jegliča sta bila na shodu samo Sedej in Napotnik — tržaški škof Nagl in krški škof Mahnič sta ostala doma. Znamenje časa. Mahnič je prvi začel delati za sklicanje katoliških shodov, je bil nad vse marljiv pri 1. in pri 2. teh shodov, sedaj pa sploh ni prišel blizu, morda ker je uvidel, da imajo ti shodi morda hipen političen efekt, v verskem oziru pa katoliški stvari le škodujejo. Kako velikansko je bilo zanimanje po celi deželi za shod, kaže dejstvo, da so na pozdravni večer prišle — tri brzojavke. Značilno je, da je na pozdravnem večeru dr. Slavik proklamiral načelo „Najprej vera in potem vse drugo.“ Kaj to pomeni, pač ni treba razlagati. Na slavnostnem zborovanju sta bila navzoča dež. glavar Detela in dvorni svetnik grof Chorinsky. Detela je klerikalec in kot pristaš te stranke je imel pravico se udeležiti zborovanja. Grof Chorinsky pa se je kot državni uradnik udeležil shoda kot zastopnik vlade. Sicer ni shoda pozdravil in mu ni želel uspeha, kakor je to storil vladni zastopnik na 2. katoliškem shodu, a že njegova navzočnost na strankarski politični prireditvi je bila neumestna, je očitna demonstracija in zato proti temu odločno protestujemo. Vlada mora biti nad strankami, a iz udeležbe grofa Chorinskega na katoliškem shodu izhaja jasno, da vlada ni nad strankami, nego da stojina strankarskem stališču. Kdo naj spričo temu vladni zaupa, kdo more še misliti, da je ta vlada vsem enako pravična in nepristranska. Vlada, ki se oficijalno udeleži političnih demonstracij, ne služi nobenega zaupanja več. O govori na shodu ni treba dosti govoriti. Običajno je, da se na slavnostnih zborovanjih katoliških shodov govori v nekem boljšem tonu in da se polemika opravi v odsekih. Dr. Šusteršič je to navado odpravil. Govoril je nad vse ordinarno, tako surovo, kakor na kakem shodu za farovškim hlevom na deželi. Naloga mu je bila, govoriti o veri in politiki, toda o stvari sami je znesel samo nekaj publie, sicer pa skoro ves svoj govor posvetil napadom na koroške Slovence in mimogrede tudi na naprednjake in socijalne demokrate. Zgodilo se je prvič, da je na slavnostnem zborovanju slavnostni govornik posamične nasprotnike, duhovnike in posvetnjake osebno napadal. In to se imenuje katoliški shod in takim shodom, na katerih se tako in take stvari govori, kakor je storil dr. Šusteršič, prisostvuje oficijalni zastopnik vlade.

Naravnost ostudna pa je hinavščina, s katero se je dr. Šusteršič laskal duhovnikom. Takega slučaja svetohlinstva še nismo doživeli. Saj poznamo dr. Šusteršiča kar je živ in tako natančno, da je vsaka zmota izključena. Windhorst — si parva licet componere magnis — je bil tudi klerikalec in je govoril na katoliških shodih, a bil je toliko pošten in se ni hlinil. Vedelo se je, da je za svojo osebo svobodomiseln materijalist in da zastopa katolicizem, ker meni, da je najboljša forma za ljudsko srečo. Šusteršič bi bil rad neki slovenski Windhorst, a kakor po zmožnostih tako je tudi po značaju direktno nasprotje Windhorsta in nič tega bolje ne kaže, kakor brezstidno svetohlinstvo, ki ga je na katoliškem shodu prodajal. Zdi se nam, da mora Šusteršiču že hudo teči voda v grlo, da si je poskušal s tem svetohlinstvom utrditi stališče, a lahko nam veruje, da se je ljudem gabilo in da so celo duhovniki v gostilni očitno govorili, da je bila Šusteršičeva hinavščina ostudna.

— **Demonstracija proti katoliškemu shodu** je „Slovenec“ kar pamet zmešala. Na vse načine se trudi, da bi jo predstavil kot nekaj malenkostnega, 300 demonstrantov je videl. In za 300 „smrkavcev“, kakor imenuje „Slovenec“ demonstrante, je bilo treba trideset redarjev in 80 žandarjev? Bežite, to je že preneumno; demonstracija so ogledovali različni ljudje. Bili so tam tudi oficirji, aristokratske dame kakor tudi drugi gledalci. Ljudje so pač hiteli gledat, kaj se zgodi. „Slovenec“ si je izbral izmed gledalcev nekaj uradnikov in jih denunciral. Kakor da bi uradniki ne smeli gledati kake demonstracije! Ali hočejo morda klerikalci, da jim vrnemo šilo za ognjilo in na pr. kaj zanimivejšega povemo o bivšem igralcu in sedanjem uradniku, ki pri katoliških prireditvah tako rad nosi veliki zvonec ali o kakih drugih klerikalnih uradnikih? Imamo lepo zalogo prav interesantnih podatkov!

— **Ljudska veselica v Unionu.** Da je na tej veselici v nedeljo popoldne vladala velika živahnost, katere so se udeležili trije škofje — takega pasjega lizanja še ni bilo videti kot to popoldne — priznava „Slovenec“. Dasi ta list vsako katoliško prireditev obširno opisuje, je tukaj marsikaj izpustil. Izpustil je reči, ki so se godile v poznih ponočnih urah, ko so bili duhovni gospodje skoraj sami. Razna vina in druge pijače so začele mešati žegnane možgane duhovniške in duhovski fraki so kmalu letali po zraku, ker so njihovi lastniki plesali in peli kvantarske pesmi. Nekaj teh stebrov katoliške vere in cerkve je bilo silno divjih, ki so razgrajali, da so jih šest vrgli ven. Veselje je bilo res popolno in kakor pravi „Slovenec“: „takih ljudskih veselice je malo v Ljubljani“. Po našem mnenju jih ni nič. Da je bil Kališev zavod vedno prenapolnjen, se ni čuditi, zato je bilo pa tudi po Žabjeku toliko razgrajanja vso noč, da ondotni stanovanjci niso mogli nič spati.

— **Duh katoliških mož.** Snočnji „Slovenec“ je napisal tele modre besede o udeležencih katoliškega shoda: „Blizu 7000 mož in mladeničev — to je armada, ki mora imponirati že po svojem številu. A več nego število, je duh teh mož, ki so utrjeni v dolgih izkušnjah, ki so prestali že mnogo napadov in sedaj kot dozorci, zavedni možje nastopajo mirno in odločno za svoje ideje, o katerih svetosti so do dna duše prepričani“. Da se spozna duh teh vzor-katoličanov, naj v njegovo ilustracijo navedemo sledeči dogodek, ki se je vršil v nedeljo zvečer v cerkvi srca Jezusovega in pred njo. Bilo je že pozno zvečer in ženske so molile „uro“. Kar prilomasti v cerkev pijanec, ki se začne sirovo vesti, razgrajati in preklinjati. Spravljali so ga s silo ven, a ni ga bilo mogoče ukrotiti. Šele pater Nastran je katoliškega moža zgrabil in ga z vso silo treščil po stopnicah na cesto. Zunaj na cesti je mož razgrajal dalje, dokler ni prišel redar. Ko je tega zagledal pijanec, kričal je v štajerskem dijalektu:

„Le zadavi me, le zadavi me! Šele ko je videl, da redar ne bo nobenih komedijuganjal z njim, se je nakrat umiril in pravil, da ga je pijača na popoldanski veselici v „Unionu“ tako prevzela, da je hotel javno in jasno manifestirati svoje katoliško prepričanje. Tak je torej duh moža, ki je utrjen v dolgih izkušnjah, ker je prestal že mnogo napadov in sedaj kot dozorci, zaveden mož nastopa odločno za svoje ideje, o katerih svetosti je do dna duše prepričan...“

— **Česa „Slovenec“ ni poročal.** Ko je v nedeljski svoji pridigi v Alojzijevešču dr. Šusteršič rekel, da obžaluje, da se je znanega celovškega protestnega shoda udeležilo tudi 26 duhovnikov, zadonelo je unisono več klicev: Bog jih živi! Dr. Šusteršič je napravil tako neumen obraz, kakor da mu je kdo nepričakovano spustil mrzli curek za vrat. Štefe teh krepkih medklicev seveda ni slišal.

— **Martin Krpan pride!** Veliko zabavo so imeli ljubljanski prebivalci v nedeljo popoldne, ko je prijezdil na izstradanem, malem kljusetu neki suh izanski očanec na katoliški shod. Za „štebali“ je imel zatakreno visoko palico z zastavo. Za njim je capljalo par izanskih tercijsk, ob desni in levi pa so skakali otročaji ter kričali: Martin Krpan gre!

— **„Cesar imajo radi pobožne ljudi“.** Ko so prikorakali v nedeljo orožniki na Jožefov trg, je gruča tercijsk veselo zakokodajskala: „Nas pobožne ljudi imajo le radi cesar!“ In takoj so dobile zopet pogum ter kazale za orožniki hrbiti svoje neoprane, dolge jezike demonstrantom.

— **Zastave se razobesili:** abstinentska gostilna na Sv. Petra cesti, gostilna pri Bobenčku na sv. Petra cesti, gostilna pri Činkoletu zraven Frinca, škofova vinska klet in gostilna „pri Kolovratarju“. Restavrater „pri Lloyd“ je v soboto lastnoročno odstranil na vrtu nabite plakate, ki so vabili na protestni shod, ker so bili v njegovi gostilni trije duhovniki in nekateri backi.

— **Mirozov — prepovedan.** Ljubljanska društvena godba je nameravala danes zvečer prirediti mirozov po mestu in serenado županu Hribarju. Deželna vlada pa je obhod prepovedala z ozirom na javni mir in red v sedanjih razmerah. Klerikalci smejo seveda delati kar hočejo ter se s tremi bandami vlačiti po ljubljanskih ulicah.

— **Nekoliko odgovora.** Iz Zilске doline je priobčil „Mir“ sledeči članek: „Celovski intermezzo je končan — tako piše g. dr. Šusteršič v eni zadnjih števil „Slovenca“. To pot se pa omenjeni časnik kar nič ne drži dr. Šusteršičeve komande, kajti številka za številko je prenapolnjena z osebnimi napadi na g. dr. Brejca, kakor tudi s predbacivanji in zbadanji koroških „voditeljev“ v obče. Zadnji „Mir“ je povedal naše stališče jasno in resnično. Kljub vsemu pisarjenju v „Slovencu“ ali v „Narodu“ ostane star za nas veljavna; kdor hoče delati nasprotno, kriv bo posledic, pa je „Amen“. Dovolite pa gospodje pri „Slovencu“, da se — čudimo — mislimo in upamo, da se — čuditi — vam na Koroškem še smemo. Čudimo se namreč vaši klasični pisavi nasproti nam koroškim „voditeljem“ in dopisovalcem „Mirovim“ in vaši veljavi na Kranjskem ter vplivu vseh slovenskih poslancev na Dunaju. Narod, ki se junaški bije že pol stoletja za svoje narodne pravice, narod, kateri je ščit slovenskega juga, narod, kateri je danes še predstraža slovenskemu narodu sploh, slovenski narod na Koroškem je z vso pravico v svoji opravičenosti ogorčenosti sklenil in enoglasno sprejel resolucijo, katera je tako razburila kranjske politike in malone vso slovensko javnost. Ko bi pač storilo slovensko časopisje svojo dolžnost glede razdelitve volilnih okrajev na Koroškem pravočasno vsaj v taki meri kot nas napada in obira zdaj — bi se pač resolucija drugače glasila. Slovenci so nesrečne narave: Doma se bijejo med seboj, na Dunaju jih pa bijejo drugi — Nemoi in Lah! Kakšno važnost pripisuje g. dr. Šusteršič laški

delegaciji v volilnem odseku! Cel odsek se je zbal — Bartolija; izid glasovanja glede Koroške pa je bil že naprej znan. Kakšen vpliv imajo tedaj slovenski poslanci, oziroma delegati na Dunaju? Ali niso bili gospodje delegati, slovenski vsaj dolžni opozoriti ministra Bienerttha na koroški deputaciji dano besedo in obljubo? Zakaj je padel tudi „eventualni“ predlog dr. Ploja, kateri si je osebno v resnici veliko prizadeval in trudil, da koroškim Slovincem privojuje vsaj en siguren mandat. Po-vejte nam, gg. poslanci, kje se na-haja v volilni reformi 120.000 duš broječ narod, kateri **nima niti enega sigurnega mandata**? Vi ste se za-rili v novo volilno reformo za vsako ceno; Lah pa ne. Zato ste tudi pla-čali vsaj v odseku ceno volilne re-forme brezpogojno z nami koroškimi Slovenci. Zdaj se „Slovenec“ izgo-varja in nas tolaži, da pride vsa vo-lilna reforma še pred plenum in tam se še „more“ stvar predrugačiti. A če je verjeti besedam voditelja „Slo-vanske zveze“ dr. Šusteršiča, se bo za nas koroške Slovence stvar v zbor-nici samo zapečatila. In potem?? — In sedaj naj gremo na katoliški shod v Ljubljano? Mi nismo prodani nemškim katoličanom, temveč Vsenem-cem, nemškim nacionalcem, probo-drimovcem, tem avstrijskim Turčinom se nas je odstopilo, in to kot nagrado, da dobijo drugi Slovenci, kar jim gre. To pojasnjuje „Slovenec“ z dne 9. t. m., katera številka po vsej pravici zasluži ime: **„števika napadov“**. Če so glasovali v odseku tudi krščanski Nemci zoper Plojev predlog, je to dokaz, da so Nemci v prvi vrsti „narodni“ in potem šele „krščanski“. Ali mislijo gg. pri „Slo-vencu“ in okoli njega res, daje Nemcem katoliška vera glavna stvar? Seve, zdaj — danes — piše dr. Gess-mann, da izgubi nemška krščanska socialna stranka na Koroškem 4 man-date, oziroma jih **danes** nima, a v tem grmu ne tiči zajec. Nemec je Nemec, vera je pri njem že po na-ravi — samo privatna potreba. **Glavna stvar na Koroškem pa je vsem Nemcem vendar-le pora-ženje Slovencev**. To pa najlože dosežejo po sedanjih razdelitvi volilnih okrajev v državni zbor, kateri bo tudi sledila itak že slaba, za nas pogubna razdelitev volilnih okrajev v deželni zbor. Ali ste že slišali, gospodje pri „Slovencu“, da je zadnji kandidat Huber podpiral kot bivši deželni po-slanec našega Grafenauerja v dežel-nem zboru v kaki narodni za-devi? Mi naše razmere in tudi Nemce poznamo. Ko bi vam jih mogli privoščiti kakih dvanajst v Ljubljano z našimi razmerami vred, pa bi jih poznali tudi vi in postali bi — mo-drejši in previdnejši vsaj v izrazih, kateri so namenjeni slovenski jav-nosti. Vi Nemcem danes še ne po-znate v svojem bistvu; ako pa bo sprejet in potrjen volilni zakon, ozi-roma volilna reforma, potem, dragi bratje kranjski, štajerski in primor-ski, ste krivi sami svoje narodne smrti. Volilna postava bo dovedla tudi naše potomce, da bodo prisiljeni izvrševati janičarsko hudodelstvo nad „nekdanjimi“ svojimi brati. Vo-lilna reforma po naravnih postavah in razmerah je vsekako potrebna in dobra; a volilna reforma za vsako ceno škoduje tistim, ki jo zahtevajo, in med te naj bi spadali tudi naš slovenski narod? Če je vse počenjanje koroških voditeljev v se-danjih dneh od strani „Slovenca“ ne-umno, infamno, impertinentno, libe-ralno inspirirano, lažljivo itd., potem dovolite, gospodje pri „Slovencu“, vprašanje: Jeli edino to modro, resnično in prav, kar pišete vi in kar je delal vaš Napo-leon? Predbacivanje v „Slovencu“ od dne 9. t. m. glede volitve v de-želni zbor koroški pa smatramo kot kranjski preludij k narodnemu „mise-rere“ koroških Slovencev in kot to-lažljivo nemirne vesti. Mi pa bodedo vračali nemškimi krščanskim social-cem glasovanje glede Koroške — na Koroškem. — Članek ima šifro „Gr.“, kar kaže, da ga je spisal poslanec Grafenauer.

— **Višek nesramnosti**. Na gim-naziji v Kranju vlada klerikalen duh.

To je znana stvar. Danes moramo zabeležiti nekaj nečuvnega. Koncem preteklega šolskega leta so priredili abiturijente veselico, katero je pose-tilo kranjsko napredno meščanstvo in uradništvo v častnem številu. Kleri-kalca nismo nobenega videli, tudi ne tistega trebušatega klerikalnega pro-fesorja, ki zaman brusi pete za libe-ralnimi dotami. Dijaki so postavili na program, da je prebitek namenjen v dobrodelne namene. Občinstvo je bilo mnenja, da bodo fantiči dali vsaj del dobička za dijaško ku-hinjo in ravno vsled tega je bil obisk tako povoljen. Toda kako smo se začudili, ko je „Slovenec“ prinesel nekaj dni po veselici poročilo, da so kranjski abiturijente poslali pre-bitek te veselice v znesku 115 kron 27 vin. — za škofove za-vode! To je višek nesramnosti, to je črna nehalnost. Koliko je v Kranju dijakov in med temi je bilo tudi dokaj osmošolcev, ki so preje-mali ves čas svojih študij podpore edino le od naprednega občinstva. Če prelistamo gimnazijsko izvestje ali pa izvestje dijaške kuhinje, najdemo med podporniki pretežno večino napred-njakov in za svojo dobrohotnost in naklonjenost žanjejo potem tako za-hvalo. Ali se ne reče to svojemu do-brotniku naravnost s pestjo v obraz biti? Med dijaki je večina Gorenjcev in ti zaslepljeni ne sprevidijo, da s takim ravnanjem sramote sebe in svojo ožjo domovino. Po drugih kra-jih prirejajo visokošolci veselice v prid podpornih društev za slovenske visokošolce, kranjski abiturijente pa so se izneverili tradicijam svojih pred-nikov in začeli slepariti zavedno občinstvo. Da prihodnji abiturijente iz Kranja ne bodo več poslali pre-bitka veselice škofovim zavodom, za to bo že kranjsko občinstvo poskr-belo. Naše mnenje pa je tako, da se dijaki niso sami izmislili take nepo-štenosti, ampak so dobili migljaj od zgoraj. Tako vplivajo klerikalni pro-fesorji na dijake še potem, ko so „zreli“ postali. Občni smeh pa je na-pravila slika na steni kegljišča go-stilne Petra Mayrja v Kranju. Škof Bonaventura skoro v naravni velikosti z naprej štrlečim spodnjim „žnablom“ držeč na danu levce zavode v mini-jaturi; pred njim dva abiturijenta — dobro zadeta — eden stresa iz sko-delice kronce v dimnik zavodov, drugi pa kleče poljublja roko Prevziše-nemu. Nad sliko pa nadpis: „Abitu-rijente iz leta 1906. v najnižji poniž-nosti 115 K 27 v.“ Sram jih bodi! In to naj postanejo moške? Sploh pa so razmere na kranjski gimnaziji take, da se bog usmili. Kjer stanujejo di-jaki, ne sme služiti mlada dekla, s starim poslom pa gospodinjam ni do-sti ali nič pomagano; v hiše, kjer se nahaja kaj ženskega sveta, ne smejo zahajati dijaki, da se ne bi kaj „šlifa“ naučili. Ko so imeli dijaki preteklo šolsko leto plesne vaje, so morale gospodične 10 minut pozneje za-puščati čitalnico, kakor dijaki, da bi se dijak ne privadil dobremu tonu, da je treba plesalko do doma spre-miti, klerikalni profesorji so oblegali čitalnico, kakor Turki Dunaj, ter strogo pazili na to, če se njihovo po-velje točno spolnuje. Kje je dobil proforski zbor pravico zabranjevati kranjskim gospodičnam prost izhod iz čitalnice, nam bo blagohotno poročal takoj po prvi konferenciji prihodnjega šolskega leta. O priliki prireditve plesnega venčka so se delale dijakom take neprimlikke, da so morali končno naročiti godbo iz Ljubljane. Profe-sorji ne pomislijo, da s tem škodijo ugledu gimnazije. Oškodovano bo meščanstvo; kajti očetu je vseeno, ali plačuje za sina v Kranju, Ljub-ljani ali Mačji vasi, samo da se z njegovim sinom ravna v mejah do-stojnosti. Pa kaj se briga črna kle-rikalna garda, če ima vsled njegovega neumnega postopanja kdo škodo ali ne, da ima le klerikalizem korist in pa bisaga.

— **Zborovanja in demonstra-cija v Sv. Jakobu v Rožu**. Sestanek narodno-radikalnega dijaštva je uspel nad vse pričakovanje dobro. Do 50 izvenkoroških dijakov je bilo navzočih, ki so deloma po Dravski dolini, de-loma čez Savinjske planine in s Kranj-skega čez Golico dospeli v Sv. Jakob.

Popoldne se je vršilo zborovanje, na katerem je bil med drugimi prav za-nimiv referat o koroških šolskih razmerah. V imenu občine je po-zdravil slovensko dijaštvo župan Ko-bentar in župnik Ražun. Po zbo-rovanju so se sprehajali slovenski di-jaki po vasi. Popevali so narodne pesmi, med drugimi tudi „Hej Slo-vani“. Bilo je ravno pod vaško lipo. Nakrat začne leteti iz gostilne Schu-ster debelo kamenje na mirne dijake. Šentjakovski nemčurji so najeli celo vrsto barab, da bi pretepli slovenske dijake. „Windische Hunde“, „Krai-nische Bestien“ in enake psovke so letele kakor ploha na Slovence, s po-leni in koli so hoteli nemčurški izzi-vači provzročiti krvavo bitko. Treznost slovenskih fantov je odvrnila večje škandale — odvrnila tudi od nemčurjev prav toplo zaslužene ba-tine. Slovensko ljudstvo je razburjeno nad tako predrznostjo peščice šentja-kobskih nemčurjev. Prava slika pod uplivom nemške kulture stoječega Ko-rotana! — Ljudski shod v ne-deljo, 26. t. m. je bil sijajno obiskan. Govorila sta urednik Ekar in dr. Oblak. Pri Ekarjevem govoru o vo-lilni reformi so se čuli trpki kliči, ki so veljali dr. Šusteršiču in „Slovencu“.

— **Slovinci, naročajte „Mir“**, zahtevajte ga po vseh kavarnah in gostilnah! „Mir“ je edino glasilo ko-roških naših bratov, ki se junaško bore za svoje pravice v zadnjem času. „Mirovi“ članki in razkritja, kako so bili Korošci prodani in izdani, vzbu-jajo splošno senzacijo. „Mir“ dela zdaj čast slovenski žurnalistiki.

— **„Mladoslavenc“** je naslov novemu 14 dnevniku, ki je začel iz-hajati v Ljubljani. List stoji na na-prednem narodnem stališču in bo po-speševal koristi slovenskega kmet-skega stanu na Koroškem in na Šta-jerskem.

— **Odlikovanje**. Okrajni glavar novomeški baron Viljem Rechbach je dobil od nadvojvode Friderika Franca meklenburškega častni križ Greifovega reda.

— **Iz justične službe**. Državni pravdnik VII. čin. razreda Stefan Vidulich v Gorici je imenovan za državnega pravdnika v VI. čin. raz-redu v Rovinju. Goriški Slovenci ga ne bodo pogrešali! Državni pravdnik dr. Josip Cenkovič v Rovinju je premeščen v Trst. Substitut držav-nega pravdnika Andrej Jeglič v Gorici je imenovan za državnega pravdnika, sodni tajnik dr. Karl Žnidar v Gorici pa za substituta državnega pravdnika. Sodna tajnika Alojzij Mašera v Kanalu in Juri Corazza v Pazinu sta postala okr. sodnika, prvi v Kanalu, drugi v Pod-gradu. Hišni zdravnik v moški kaz-nilnici v Kopru je postal tržaški zdravnik dr. Leander Marotti.

— **Iz gozdarske službe**. Pro-vizorični okrajni gozdar Alfred Bus-bach v Kočevju je imenovan za de-finitivnega okr. gozdarja III. razreda v Logatcu. Okrajni gozdar I. razreda Teodor Tanger je premeščen iz Ljubljane v Kočevje, Adolf Mellova, tudi okr. gozdar I. razreda, pa pride iz Logateca v Ljubljano.

— **Z južne železnice**. Preme-ščen je g. Karel Szillich, asistent južne železnice, s Pragerskega v Di-vačo na Krasu. G. Szillich je vrl na-rodnjak in žrtev nemčurskega pre-ganjanja.

— **Premeščen** je iz Beljaka v v Trst višji revident in prometni kontrolor Ivan Bagatelj.

— **V kraljevi Zagreb na vse-sokolski zlet**. V pamladi narodov pričeli so se le-ti zavedati svoje na-rodnosti: Čeh da je Čeh, Hrvat da je Hrvat, Srb da je Srb, Slovenec da je Slovenec. Vzbujena narodna za-vest ni obstala pri tem; učila nas je, da nismo raztresena stebelca, temveč da smo sveže cvetoče veje na ve-liki slovenski lipi. In že je šla beseda „slovenska vzajemnost“ od ust do ust. Različno razlago je našel ta po-jem. Narodni naši sovragi so videli v njem strašno politično zvezo vseh Slovanov, podirajoče historične meje starih cesarstev in kraljestev ter usta-navljaljoče mogočno državo pod vo-dstvom — Rusije... Panslavizem je igral v aktih naših c. kr. uradov desetletja važno vlogo... Mi sami si nismo delali globokih misli, kadar smo bobneče govorili o „slovenski vzajemnosti“. Bila je večidel lepa fraza v napitnicah ob penečem se

vincu. Od tačas se je mnogo spre-menilo. Pričelo je romanje od naroda do naroda, spoznavali smo drug dru-zega osebno, spoznavali kulturna stremjenja bratskih narodov slovan-skih, polet njihove prosvete, menja-vali smo knjige, proučevali gospo-darsko stran vsakega naroda, največ pa je storilo časopisje. Od spoznanja sorodstva smo prišli do spoznanja skupnih interesov. En primer: so-vraštvo gotovih narodov do vsega, kar je slovenskega, nam daje nega-tivno stran skupnih naših interesov. Spoznanje gre dalje in uči, da je v varovanju teh skupnih interesov tudi delati in kaj storiti. Delo pa je naj-uspešnejše, kadar z združenimi silami spemo proti začrtanemu cilju. Zato se organizuje slovensko časnkarstvo, slovensko učiteljstvo in sklepajo zveze naše književne matice, slovenski umetniki, naši gospodarski zavodi, naše posojilnice in banke. Najpopol-nejšo organizacijo v tem zmislu pa vidimo v slovenskemu Sokolstvu. Vse nas vodi, pa pripadaj tej ali oni slovenski narodnosti, ena ideja; so-kolska misel. Vzgaajati posamez-nika in s tem narod telesno, duševno in pravno, to je eno in enotno delo vseh slovenskih Sokolov. In vsem služijo isti pripomočki, ista sredstva, ki naj vodijo naše delo k zmagi: v prvi vrsti telovadba, vsposedno ž njo predavanja, knjižnice, časopisi, izleti. Največjega pomena v tem pogledu pa so vsesokolski zleti. Na njih registrujemo sokolsko delo v po-sameznih narodih. Kdo je od olim-pijade do olimpijade delal in storil več, to je naša častihlepnost. Ta plemeniti namen leži zlasti v tekmo-valni telovadbi. In pri prostih vajah ter na orodji ne ločih več Čeha od Poljaka, ne Hrvata od Slovence: tu smo le slovenski Sokoli. To je slovenska vzajemnost v najideal-nejšem pa tudi v najrealnejšem po-menu besede. In da nam je zavest o tej vzajemnosti slovenskega Sokol-stva prešla v meso in kri, to priča naša od leta do leta se spopolnujoča organizacija. Sokolska društva enega naroda sklepajo Zveze in že stopa v življenje Zveza slovenskega So-kolstva. Pred nedavnim je pisal slovenski (neklerikalen) časopis z ne-kakim omalovaževanjem o „shodih telovadcev“, češ, da na njih se le govori o slovenski vzajemnosti. Dokazali smo, da je mož napačno poučen. Kulturno delo je delo so-kolsko in to kulturno delo opravljamo vzajemno z vsemi slovenskimi narodi. In da bi mož malo pokukal v naše telovadnice, pa bi videl, koliko truda, koliko priprave, koliko marljivosti in vztrajnosti je treba za vsak tak „shod telovadcev“. Pa mi pokaži boljše šolo, da napravim iz poedinca delavnega, zmerne, energičnega moža, moža z jekleno voljo in krep-kim značajem, celega moža... Evo vam torej vzroke in nagibe, ki vodijo Slovensko sokolsko zvezo v Zagreb. Ni nam za demonstracijo mnogobroj-nih rdečih srajc. Pokazati hočemo svoje in videti hočemo družih delo. Učiti in učiti se — to je glavni naš namen. A da vodi nas Slovence tudi hrepenenje, spoznat kulturno središče hrvaškega naroda, gledati svo-jemu najbližjemu slovenskemu bratu v lice, objeti ter pritisniti ga na srce svoje — kdo bi se temu čudil. Ojačiti hočemo vezi, ki nas spajajo, dokazati pa tudi vsem, ki to želijo ali ne želijo, da Slovence i Hrvat sta uvijek brat i brat! Sokol.

— **Hotel „Union“** je sedaj jasno in nedvoumno pokazal, da ni dru-gega, kakor nov katoliški dom. Katoliški shod je v tem oziru odprl oči tu li tistim, ki tega niso hoteli verjeti. Ves „Union“ je bil rezerviran za udeležnike kat. shoda in pregnani so bili še tisti vsakdanji gostje, ki so obiskovali ta hotel. Ljudje, ki so dan na dan obodovali v „Unionu“, niso zdaj smeli v restavracijo, ker niso imeli — vstopnice za katoliški shod. Seveda teh gostov ne bo več v „Union“. Gostilničar ne joka samo, ker je mnogo pripravil a malo prodal, nego tudi zato, ker je vse polno ka-toličanov pobegnulo. „A-la biccans“ so pač kričali, a plačali so le slabo. Sploh so se udeležniki najraje držali izkuhov in krčem, kakor pri starem tišlerju, kjer so se za nekaj krajcar-jev lahko natepli vampov s krompir-jem, drugih gostlin so se ogibali. Smešno je bilo, kako je „Slovenec“ pri ti priliki iskal svoj profit. Kleri-kalci so okupirali „Union“, dični „Slovenec“ pa, da bi vjel nekaj na-ročnikov, je delal reklamo za druge gostline in sicer največ za liberalne gostline. Da „Slovenčeva“ reklama nikomur nič ne pomaga, se je prav pri ti priliki sijajno pokazalo. Ka-varne celo niso videli nič udeležni-kov katoliškega shoda. V vseh večjih kavarnah je bil promet čisto norma-len, le pri slonu so prodali nekaj več kave — orožnikom, ki so bili na-stanjeni v vojaškem skladišču. To si je treba zapomniti, ker je „Slovenec“ toliko govoril o silnih svotah denarja, ki ga puste udeležniki katoliškega shoda v Ljubljani. Za take tujce in

obiskovalce, ki samo demonstrirajo in izživljajo, denarja pa tu nič ne spuste, bi se vsako mesto lepo za-hvalilo.

— **„Glasbena Matica“ v Ljub-ljani** je Nemcem že dlje časa trn v peti, češ, da je ustanovljena kot kon-kurenčni zavod filharmonični družbi. Posebno se zdaj zaletavajo v „Ma-tico“, ko rodoljubi donajajo prispevke, da sanirajo zavod. Izvedli so celo strašno vest, da tudi Nemci prispe-vajo v ta namen. Ker ne morejo drugega ziniti, govorijo po stari navadi, da Nemci vzdržujejo povsod vse in — čujte! — tudi v Ljubljani plačajo Nemci skoraj vse davke in potrebščine! Smejte se tej nemški nadutosti! Dobro, da gre vročina h koncu, sicer bi se nemškim bučam pripetila kaka nesreča.

— **Pevski večer „Ljubljan-skega Zvona“** se je v nedeljo, 26. t. m. v areni „Narodnega doma“ v pevskem oziru prav častno izvršil. Pevski zbor, broječ 36 krepkih in iz-urjenih pevcev je vseh osem na spo-redu stoječih moških zborov proizvaj-al z umetniško eksaktnostjo; istotako fino so se peli tudi četverospvi, po-sebno je ugajal četverospv „Ne ža-luj“, uglašil društveni pevovodja g. Ludovik Bajde. Naravnost imeniti so gg. solisti: „Nazaj v planinski raj“, tenor samospev pel g. J. Lumar; „Nezakonska mati“ za tenor, pel g. Fran Rus in pa „Mornar“ bariton samospev, pel g. Avgust Stam-car. Med pevskimi točkami sta brata Rudolf in Ludovik Bajde iz-vrstno igrala več koncertnih točk četveroročno na klavirju. Občinstvo, kolikor ga je bilo, je vse pevske kot godbene točke z največjim zani-manjem poslušalo, ter tudi burno odo-bravalo. Skoraj vsako točko se je moralo ponoviti ali pa kaj dodati. Priredba ni bila navadni pevski večer, temuč v pravem pomenu besede kon-cert. Prihodnjč sme društvo z mirno vestjo prirediti koncert proti večji vstopnini s tako bogatim, izbranim, ter eksaktno proizvajanim spredom. Ako pomislimo požrtvovalnost vsakega posameznega pevca in na trud, ki ga je imel z učenjem pevskih točk, go-tovo ni mogel biti nihče zadovoljen s to pičlo udeležbo. Pričakovati je bilo ogromne udeležbe že z ozirom na to, ker društvo s to prireditvijo ni mislilo pokazati samo svoje pevske izobraženosti, temuč je javno celemu slovenskemu svetu pokazalo tudi svoje napredno mišljenje, ne glede na to, ali si bode s tem koristilo ali ško-dovalo.

— **„Slovensko planinsko dru-štvo“** je prejel od vodstva lova kneza Windischgrätza naslednji oklic: „Slavno občinstvo se opozarja, da se vrši dne 4., 5., 6. in 7. septembra t. l. na Kamniških planinah (od Grin-toveca do Ojstrice in v predgorju) lov na divje kozle. Slavno občinstvo se torej vljudno prosi, da naj v tem času opusti hojo po Kamniških planinah, da se ne zgodi kaka nesreča in se ne moti lov.“

— **Poročil** se je včeraj gospod Janko Pečar, postajenačelnik v Medvodah z gospico Finžgarjevo z Brezji. — Danes se je poročil g. Anton Stebi, inženir, z gđc. Francico Urbančičevo. Čestitamo!

— **Naroden turist** nam piše: Na Velem polju, na najlepšem delu Tri-glavskega pogorja, kjer stoji sloven-ska planinska koč, imenovana po prvem slovenskem pesniku, vihra na visokem drogu — cesarska zastava — brez slovenske. Oj ta naša lojalnost in pa ta naš narodni ponos! Pa tudi naša delavnost je taka, da je kaj. Nemci so lično prenovili Marije Terezije koč in preskrbeli za lepe samonemške napise po celem Tri-glavskem pogorju. Slovenskih napisov sploh ni in kar jih je, nam ne delajo časti. Bahamo se pa imenitno, da smo rešili in da varujemo slovenski značaj poglavarja slovenske zemlje!

— **Nov vodovod** dobi vas Pod-koren, ker je stari že zelo razpadel. Tozadavne načrte je izvršil višji de-želni inženir I. Sbrizaj, vodovod pa sežida tvrdka K. Lachnik.

— **Požar**. Pogorela je hiša Franca Govekarja v Grižah pri Logatcu. Škoda je 2000 K.

— **Mali vzroki — velike po-sledice** iz Zgornje Šiške se nam piše: Pred dvemi leti je zgorela za Matjanom lesena lopa. Zgorela je na srečo samo ta lopa. Ljudje so gle-dali in — ugibali, preskoči li ogenj na bližja poslopja ali ne. Čutili so svojo onemoglost, preprečiti nesrečo brez gasilnega orodja, če tudi je orodje ležalo v hramu, a zaprto in vse zarjavelo. Zašumelo in zavrelo je! Z malo lopo je pogorel in se zgrudil strohneli sistem in izpod razvalin je vzkliklo novo, krepko življenje. Nov občinski zastop s županom. Zakotni-kom, gasilno društvo pod vrlim vo-dstvom g. Iv. Pavšiča, pevski zbor, nova brizgalna i. t. d. To kaže, kaj je mogoče doseči s složnim, zavednim delom v kratki dobi. V najlepšim svitu pa kaže prevrat in napredek v Zg. Šiški lepa slavnost, katero je ga-silno društvo priredilo to nedeljo

tako skrbno in srečno, da zasluži neomejeno priznanje. Podoknica na čast kumici gospe Matjanovi, katere se je udeležilo 30 gasilcev v kroju z lampijon in bakljami in so pevci hvalevredno peli tri točke, je bil lep začetek velepomnilnjivega slavlja. V nedeljo se je zbralo na obširnem prostoru pri Matjanu osem gasilnih društev: Sp. Šiška, Vič, Moste, Komenda, Vižmarje, Ljubljana, Dravljice in Zg. Šiška, mestna godba, 24 deklet v narodni noši s pečo, srebrnim pasom in trakovi čez prsi ter mnogo občinstva. Spreved je korakal z godbo na čelu na slavnostni prostor ob gasilnem hramu in stolpu, tik bazarja ali po Vodniku imenovane „luže“, na kateri je plavalna ličica izdelana barčica. Točno ob treh se je pripeljala kumica, glasno pozdravljena od udeležnikov stojičih ob brizgalni. Gdč. Zajčeva ji pokloni šopek s primernim nagovorom, za kar se gospa Matjanova zahvali s željo, da bi se gasilno društvo še dalje lepo razvijalo sebi, občini in narodu v korist in čast. Potem pristopi duhovnik, sin znane hiše Pavšič in brat načelnika, pevovalja in glavnega aranžerja, v mašniški obleki kot slavnostni govornik. Nastop govornika pomeni in način govora s citati s Prešernovega „Krsta pri Savici“, deloma v vezani besedi, je napravil najboljše vtis. Po blagoslovljenju gasilnega hrama in orodja so društva v istem redu, kakor so prišla, zopet odkorakala k ljudski veselici pri Matjanu. Pozornost so zbujali originalni napisi pri hramu in Matjanu: Dom oti — zanj goreti, Delo — sloga — nam — naloga! S srčnim ogujem, bratje v ogenj! Zala dekleta, ki so prejo praznične cvetlične koška dveh fantičkov in s šopki obdarovale gasilce, so ostale pridne v prodaji sreč in na plesu ob kamenitni mizi. Godba in pevski zbor sta pohvalno rešavale točke sporeda in zadovoljnost je vladala med mnogobrojnim občinstvom do pozne ure. Posetil je veseli praznik mladega gasilnega društva tudi ustanovitelj gasilnih društev in predsednik njih zveze, g. Fran Doberlet v spremstvu načelnika ljubljanskega gasil. društva g. Striceljca. V najzornijšem redu se je slavje pričelo, izvršilo in končalo. Ponosni smejo biti prireditelji slavlja na vsestranski uspeh. Zg. Šiška z okolice je stopila v vrsto delujočih na polju napredka in prosvete. Naprej! Ne koraka nazaj!

— Z nove državne železnice. Potniki, ki se vozijo po tej železnici, se pritožujejo čez silen nered na tej progi. Vsi vlaki imajo vedno zamude, posamezni vozovi so zaprašeni in zamazani, da je groza. Po nekoliko daljši vožnji je potovalec podoben dimnikarju. Povsod se pa vidi, da primanjkuje službenega osebja; sedanje je vpreženo v službo kot živina.

— Na Kalu pri St. Petru na Krasu je priredilo v nedeljo 26. t. m. „Košansko pevsko društvo“ jako lepo veselico. Društvo je pod vodstvom g. nadučitelja Grada izvrstno pelo. Vmes je pa logaško tamburaško društvo med navdušenim ploskanjem izvrstno sviralo. Splošno moramo omeniti, da je zabava zelo animirana. Čast gg. prirediteljem.

Tihi opazovalec.

— Veliki blagoslov v Gabrijah pri Ajdovščini. V nedeljo teden je bil v Gabrijah pri Ajdovščini veliki blagoslov. Ker nekaj mož dopoldne ni hotelo iti poslušat vezanja otrobov duhovnika Valentinčiča, je ta vzel škropilnico in jih „blagoslovil“, da so bili vsi mokri. Eden izmed „blagoslovljenih“ je pa prišel popoldne pred popoldansko službo božjo k farovžu z lončkom z vodo napolnjenim in z metlico. Ljudje so gledali, kaj bo iz tega. Ko pride Valentinčič iz farovža, ga oni iz lončka z metlico lepo blagoslovijo in se mu zahvali za dopoldanski blagoslov.

— Škandalozne poštnje razmere. S štajerskega nam piše naš naročnik: Obče znana je nerednost, ki se godi pri dostavljanju poštnih pošiljatev, ki so naslovljene samo slovensko. Ali kar uganja frankfurtarsko osobje slavne c. kr. pošte v Celju, presega že vse meje. nerednosti in netočnosti, predznosti in zlobnosti. Velika množica pisem doseže svoj cilj šele par dni po navadnem in pristojnem času, ker gosp. uradniki celjske pošte nečejo razumeti slovenskih krajevnihi imen. Tako je naš naročnik iz Rečice na Paki v Savinski dolini dobil tekoma zadnjega meseca naš list, seveda naslovljen samo slovenski, štirinajstkrat šele dan po določenem času, kajti list je romal mimo njegove hiše v druge kraje in od tam šele drugi dan na svoj naslov. A čudno je pri tem to, da je vsaka druga številka pravilno našla svoj kraj v pravem času. Mogoče je tukaj samo dvojje: Ali je en uradnik celjske pošte iz zlobnosti ter iz mržnje do slovenskega lista in naslova dajal vsako drugo številko v zavoj, namenjen v drug kraj, ali pa ni vedel, kako se imenuje Rečica na Paki v blaženi nemščini. Ker je prvo naravnost ne-

sramno, drugo pa nedopustno, se je dotični naročnik že pritožil na pristojne oblasti; ali znano je, da romajo take pritožbe naravnost v koš za papir, in zato bodo morda čutile pristojne poštne oblasti več dolžnosti, preiskati in urediti ta že brezskrajni nedostatek, ako je znan tudi širši javnosti. Pritožba se glasi: Od 26. julija do 26. avgusta sem dobival list „Slovenski Narod“, opremljen s praviim naslovom „Rečica na Paki“, 14krat, reci štirinajstkrat šele drugi dan po navadnem roku, in sicer vedno z listom od prihodnjega dne skupno. Ker je torej ena številka redno našla svoj cilj, prihodnja pa tudi redno romala v drug kraj, se kaže v tem očita ali nerednost, nevednost ali pa zlobnost poštnege osebja v Celju, ki odpravlja pošiljatev za progo Celje-Velenje za vlak št. 1844, in zategadelj si dovoljujem na slavno vodstvo sledeči vprašanji: „Jeli voljno slavno vodstvo priporočati svojemu ekspeditnemu osebju vlaka št. 1844 Celje-Velenje več točnosti in pazljivosti ter ga podučiti, kje je „Rečica na Paki“? Jeli voljno slavno ravnateljstvo gledati na to, da preneha v nadalje taka infamna zlobnost — drugače se, če ni nevednost, ne more imenovati, — dotičnega odpravnega osebja? — Nisem noben radikalen kričač, nisem se pritožil, ko se je zgodila nerednost enkrat, trikrat, petkrat, da niti ne, ko se je prigodila tekoma enega meseca desetokrat, ali da, se zgodi z dnevnikom, ki izhaja mesečno šestindvajsetkrat, omenjena nerednost kar štirinajstkrat, tako — manjka mi primernega izraza — počenjanje poštnega osebnosti celjskega in drugega, ki ima kaj opraviti pri pošiljatih vlaka 1844 Celje-Velenje, mora povzročiti, da tudi najbolj zmeren in potrpečljiv človek vskipi opravičenege ogorčenja. Kakor c. kr. pošta zahteva, da so pristojbine v redu, tako ima tudi vsak državljani pravico zahtevati, da je poštno osebje, ki se vzdržuje od teh pristojbin, toliko točno in vestno, da odpravlja pošiljatev, ne glede na jezik naslova, redno na določen kraj in da je v slovenskem kraju toliko slovensčine zmožno in v poštem zemljepisju, ki leži v obsegu majhne knjižice vedno pred njim, toliko podkovano, da za razdalje 23 km ve in razume, kje in kaj je „Rečica na Paki.“ — Radovedni smo, koliko bo koristila ta pritožba! S.

— Od Sv. Antona v Slovenskih gorah je potoval kaplan Lassbacher na katoliški shod v Ljubljano. Seboj je pridel menda za telesno stražo štiri duševne revice, nezrele dečke. Vsak teh teličkov, tako so se bahali sami, je dobil od kaplana 10 kron za pot.

— Deželno sadjarsko razstavo prirede letošnje jesen v Beljaku.

— Divji mož. 35letni Jožef Kolman v Trstu je bil v nedeljo zvečer pijan od sitga. Ko je prišel domov, znosil se je nad domačimi. Ženo je sunil z nožem v spodnji del života, da so jo morali v bolnici operirati, taščo in svaka je pa osuval z nožem v prsi in po rokah. Divjaka so aretovali. Poškodbe žene so jako težke.

— Hudomušna strela. V Fažani pri Pulju je pred kratkim udarila strela v trinadstropno hišo skozi dimnik, prebila pod tretjega nadstropja, razbila strop v drugem nadstropju, okrušila na raznih mestih stene neke sobe, odšla nato v sobo prvega nadstropja, kjer je najprej vzela kos okvirja z neke slike. V tej sobi je bila ravno deklica, ki si je izzuvala čevlje. Strela je švignila v en na pol iztut čevljev, a se dekleta ni nič dotaknila. Šla je nato v pritličje, kjer so bile v kuhinji tri ženske. Ena, ki je hotela zbežati, je bila od strele omamljena. Iz pritličja se je strela vrnila v prvo nadstropje, kjer je odletela skozi okno in pri tem užgala brzojavno in strelovočno žico. Pa naj še kdo reče, da tudi strela nima svojih muh!

— Z vozom je podrl na tla v soboto zvečer pred „Figovčevo gostilno“ posestnik Ivan Debevc iz Polja pri Vodicah dijaka Otona Beltrama, kateremu se k sreči ni prigodilo nič hujšega, kakor da se je po rokah nekoliko poškodoval.

— Čigavo je kolo? Pred par dnevi je nekdo pri kazini popustil v dobrem stanju ohranjeno kolo, kojega lastnik je dosedaj neznan in naj se zglaš zanj pri mestni policiji.

— Tatvina. V noči od 26. na 27. t. m. je dosedaj še neznan tat prišel skozi odprto okno v gostilniško sobo ge. Schmidove na Dunajski cesti št. 52 in natakarič Marjeti Lavričevi iz zaklenjenega predala ukradel 100 K denarja.

— Kolo je ukradel snoči okoli polu 8. ure nekdo trgovskemu potniku g. Rudolfa Oroszyju izpred pisarne

na Fran Josipa cesti št. 1. Kolo je „Dürkopp“ in je vredno 120 K.

— Delavsko gibanje. Včeraj se je odpravilo z južnega kolodvora v Ameriko 74 Macedoncev, 50 Hrvatov in 30 Slovencev. V Heb je šlo 25, v Inomost 20, na Nemško 19, v Ljubno pa 18 Hrvatov. V St. Vid na Koroškem je šlo 25 slovenskih šumarjev, na Dunaj se je pa odpravljalo 19 Kočevarjev.

— Izgubljene in najdene reči. Zasebnik g. Viljem Schmalc je izgubil kovinasto verižico, vredno 8 K. — Marija Cvelberjeva je izgubila zavitek s štirimi slikami. — Pismonoševa žena Marija Nowotnyjeva je izgubila zlato žensko uro, vredno 60 K. — F. B. je izgubila srebrno ovratno verižico, vredno 7 K. — Neka dama je izgubila zlat privesek, vredno 16 K. — V vozu prevoznika Franceta Jakopiča je nekdo pozabil denarnico z manjšo vsoto denarja. — Kontoristinja Minka Peruzzijska je našla zlat privesek. — Na južnem kolodvoru je bil izgubljen, oziroma najden moški klobuk, slamnik, dve jopi, dva dežnika, dve palici, zavitek blaga in rjav havelok. — Gdč. Marija Meisetzova je izgubila zlato oklopno zapetnico, vredno 50 K.

— Ljubljanski sekot na lok priredi danes zvečer v kavarni „Prešeren“ koncert. Začetek ob polu 9. uri. Vstop prost.

— Slovenci v Ameriki. Pri delu se je uabil v Calumetu 34-letni Peter Ferderber, doma iz Obrka, fara Dragatuš pri Črnomlju. Obračal je šuto, pri tem pase spodtaknil in padel tako nesrečno, da je obležal mrtev. Zapušča ženo in dva otroka. — Vtovarni je ubilo v De Pue Slovenca, Ivana Dragmana. — Slovenci v Collinwoodu so si začeli graditi cerkev, župnišče in šolo. — Bruno je ubil v Calumetu 9letnega Grahka.

*** Najnovejše novice.** Posilstvo in rop. V Manternu na Nižjeavstrijskem je pet pijonirskih rezervistov iz Kremsa napadlo bivšo župnijsko kuharico, 64letno Rozo Winkler. Zavlekli so jo v gozd, jo posilili, nato pa jo zadavili. Pri njej so dobili 5 kron, ki so jih odnesli. Vseh pet roparjev so že zaprli.

— Velike poplave so bile zadnje dni ob Senegalju. Cele naselbine je voda odnesla in tudi mnogo ljudi. Škoda se ceni na 20 milijonov kron.

— 100.000 repetirk najnovejšega sistema si je naročila grška vlada v Steyru. Do oktobra t. l. dobe vsi grški vojaki moderne puške.

— Ivan Orth (avstrijski nadvojvoda) je bil baje od 1899 do 1903 v Argentini, pred izbruhom vojne pa odpotoval na Kitajsko, kjer se je naselil. Tako zatrjuje bivši argentinski senator Gazzon v svoji brošuri.

*** Vojna uči varčevati,** vsaj na Japonskem se je to uresničilo. Do konca leta 1904 so namreč Japonci naložili v bankah 22.756.494.960 K prihrankov, t. j. za 5200 milijonov več kakor v letu pred vojsko. Razen tega so se tudi vloge v poštni hranilnici, kamor nalagajo svoje prihranke večinoma le delavski sloji, pomnožile za 20 milijonov K. Sploh pa je Japonska v zadnjih desetih letih sledeče napredovala: narodni dohodki so narasli od 196.340.040 kron na 654.933.860 K, številni tovareni se je pomnožilo od 1287 na 2348, izvoz se je pomnožil od 272.224.340 kron na 643.067.220 K, uvoz pa od 234.963.900 kron na 977.076.020 K.

*** Hude ženske.** V St. Jožefu (Misuri) je nedavno trgovina z žensko obleko razglasila po časopisih, da se določenega dne vsa zaloga prodaja po izredno znižanih cenah. V par urah se je nabralo pred trgovino več tisoč žensk. Ko so odprli vrata trgovine, so se usule ženske v trgovino, se suvale in prete pale z dežniki za prve prostore. V trgovini sami je nastala taka gneča, da so neke ženske zadušile. Druge tri so morali prepeljati v bolnišnico. Ženskam, ki so se prerile iz trgovine, je visela obleka v cunjah raztrgana s telesa. Končno je morala policija trgovino zapreti.

*** Krava je pojedla izpričevalo.** K nekemu vrtnarju v Erfurtu je prišel vrtnarski pomočnik, ki se je mogel izkazati le s sledečo legitimacijo: „Vrtnar N. iz Köllede je služil pri meni od 7. do 23. julija v moje popolno zadovoljstvo ter ga s tem odpustim. Njegova izpričevala, ki jih je imel seboj, je pojedla moja krava; kaj je bilo v njih zapisano, mi ni znano, toda znano mi je, da mu je pojedla tudi prednji del srajce, kar s tem potrjujem.“

*** Mož, ki se ni nikdar umil.** V Gebsonini pri Florenci je lekarnar Federigo Cerboni, ki je star 75 let, a se še 65 let ni umil ne kopal. Nekemu časnikarju se je mož zdel svetovno čudo ter se je prišel z njim razgovarjat. Časnikarju je pravil sledeče: „Vedno sem živahen in zdrav, nikoli me ni bolela glava, vedno imam dober tek ter imenitno spim. Pri vsem tem se nikdar ne umivam; tudi ne obraza zjutraj ko vstanem.“

Edina brisača, ki mi jo je dala sestrična pred petimi leti, visi še nedotaknjena v omari. Odkar pismnim, se še nisem nikoli kopal. Prostovoljno se nisem hotel nikoli kopati, zato pa me tudi niso k temu silili, ko sem dosegel peto leto. In to je prav, kajti neverjetno mnogo potrošijo ljudje za toaleta, kopeli, umivalnice, milo, krtačice, glavnike, ogledala, paste, dišave itd. In kakšna je korist? Ali so ljudje zaradi tega boljši, bolj zdravi? Ali laglje jedo, boljše spe? In sedaj pa mene pogledajte! Časnikar je pogledal in rekel: „Nekak čudenj vonj me draga v nos!“ „Motite se,“ je rekel lekarnar, „ne rabim nikakih dišav, nič umetnega, pri meni je vse naravno.“ Časnikar je odšel naravnost v — kopal, da prežene vtiske, ki jih je dobil v nos pri čudnem lekarnarju.

Književnost.

— Slovenski Pravnik ima v št. 8. naslednjo vsebino: 1. Dr. R. Pipuš: Dvorni dekret od 3. junija 1846 št. 968 zbirke just. zakonov — ali še velja in kaj pomeni? 2. Dr. N.: Je li mogoče izvesti izvršbo na Hrvatskem na podlagi sklepa avstrijskega kazenskega sodišča o odmeri stroškov v izterjanje tet stroškov od hrvatskega državljanca? 3.) Iz pravosodne prakse. Civilno pravo. a) Zasebne pravice na javnem blagu, zlasti na javnih potih (§-a 287 in 288 o. d. z.) se dajo priposestvovati, kajti javna pota niso absolutno odtujiva (§ 1455 o. d. z.) in so tudi lahko predmet pravnega prometa (§ 311 o. d. z.), ki je le omejen glede na to, da so pota namenjena za občno rabo. Če zasebnik uporablja javen pot na način, ki ne ustreza občni rabi, če to stori v zavesti, da izvršuje zasebno pravico, in je vidno, da uveljavlja ta način rabe, kakor njemu samemu (ne občinstvu) pristojajo pravico, tedaj je opraviti z zasebnopravno posestjo, tedaj je občna raba javnega blaga omejena, tedaj dotični predmet ni več nezmožen pravnega prometa. Takšno zasebno pravico lahko podelje organi, ki upravljajo dotični javni svet, a pridobi se tudi, če ti organi proti svoji dolžnosti pripuščajo rabo javnega sveta na drug način, kakor po občni, vsakemu občanu dovoljeni rabi. Čim je servituta na javnem svetu zasebnopravno pridobljena, je ne morejo zakasnele policijske odredbe več opraviti. Deželna cestna zakona za Kranjsko od 26. sept. 1874, št. 27, in 28. julija 1889, št. 17, dež. zak. ne branita takega priposestvovanja, kajti ne obsezata zasebnopravnih določil. — K dokazovanju nepoštetnosti posestnika (§-a 328 in 1477 o. d. z. b) Presodjevanje o valjanosti službovnog ugovora medju opčinom i opčinskim kotarskom liečnikom, spada u podružje redovnih sudova, c) Dogovor, da naj upnik prejema na mesto plačila dajatve iz užitka dolžnikovega, ni dopusten; ne izključujeta ga niti § 1393 o. d. z., niti § 330 izvrš. reda, d) Zavarovalna policia, ki se glasi na prinosca in je za časa zavarovančeve smrti zastavljena za njegov dolg, spada glede prebitka v njegovo zapuščino, čeprav jo je v oproki izrecno naklonil drugi osebi, e) Pristojnost izvršilnega sodišča velja tudi za izpodbojne tožbe konkurznega oskrbnika radi neveljavnosti izvršilnih zastavnih pravic nasproti konkurznim upnikom (§ 17 in 37 izvrš. reda). 4. Kazensko pravo. Po §-u 468 k. z. mora imeti storilec namen, da se stvar poškoduje in si biti svest protipravnosti svojega dejanja; tega ni, če kdo raztrga časopis le iz ogorčenja radi njegove vsebine. 5. Razne vesti.

Izpred sodišču.

Izpred tukajšnjega porotnega sodišča.

Nepopoljšljiv tat. Še ne 20 let stari Janez Kržišnik, delavec iz Žirov, je bil že večkrat zaradi tatvine kaznovan, in ker je znan kot vlačugar, oddan je bil že dvakrat v tukajšnjo prisilno delavnico. Le 14 dni je služil pri Francetu Rebolju v Dražgošah, kateremu je izmaknil za 26 K 40 vin. raznih reči ter z njimi pobegnil. Dne 28. junija t. l. je izvršil v Topolu zopet tatvino in Mariji Dobnikar iz zaklenjene skrinje vzel 16 K gotovine, dva zlata prstana in nekaj moške obleke, last Alojzija Dobnikarja. Dva dni prej se je utihotapil na Verju v hišo Reze Bukove ter ji vzel knjižico z vlogo 1431 K 56 vin., njenemu možu pa par črevljev. Kržišnik je hotel v Ljubljani s posredovanjem nekega neznanega krojaškega pomočnika po Francetu Levcu, zidarskem pomočniku, 800 K dvigniti iz posojilnice, češ, da je knjižica last Kržišnikove matere. Levo se je v to navidezno vdal, pa le zaradi tega, da bi zrela pučka ovadil, kar res drugi dan storil. Kržišnik tatvine skoraj docela priznava.

Janez Kržišnik je bil hudodelstva tatvine krivim spoznan in obsojen na

šest let težke ječe; po prestani kazni se bo oddal v prisilno delavnico.

Oko mu je poškodoval. Leopold Bezeljak, samski hlapec v Zadlogu, je prišel z drugimi fanti dne 1. julija t. l. v lopo pred gostilno Janeza Vrča v Trebčah, kjer so se vsedli za mizo. Pri sosedni mizi so nekateri fantje peli; k njim se je prišel sedel gostjač Jernej Čuk, ki je bil nekoliko vinjen. Med fantovskim petjem je Čuk migal z rokami, bodisi iz navade, ali pa ker se mu je petje dopadlo. To pa je Bezeljaka tako razkačilo, da mu je vrgel kozarec v glavo ter ga zadel v levo oko. Težko vnetje zrkla je povzročilo, da je izgubil Čuk na tem očesu za vedno vid. Bezeljak ne taji dejanja, on le trdi, da ga ni nameraval zadeti, da je bil pa res vsled Čukovega miganja razburjen.

Obsojen je bil zaradi prestopka zoper varnost življenja na dva meseca ječe.

Telefonska in urložjavna poročila.

Petrograd 28. avgusta. Riga je imela včeraj svojo revolto. Policija je izsledila hišo, v kateri so se izdelavale bombe. Ko je z vojaštvom vred obstopila hišo, so zbrani revolucionarji začeli strelati iz revolverjev. Vojashтво je ustrelilo s puškami, revolucionarji pa so vrgli bombo. Obleganje hiše je trajalo deset ur. Šle, ko je vojaštvo začelo streljati z malimi topi, je zavzelo hišo in aretovalo zbrane revolucionarce. Zgodilo se je ta dan tudi več umorov; med drugimi je bil umorjen neki redar.

Petrograd 28. avgusta. Identiteta tistega človeka, ki je umoril generala Mina, se je končno vendar dognala. Imenuje se Sergej Morosov in je doma iz Rjazina. Policija trdi, da je Morosov vpriporil tudi strahoviti atentat pri ministrskem predsedniku Stolypinu.

Petrograd 28. avgusta. General Wetener, namestnik zapovedujočega generala finske armade, je bil včeraj pri vojaški inspekciji umorjen.

Moskva 28. avgusta. Tu se zopet vrše hišne preiskave, aretovanih je bilo več sto oseb.

Odesa 28. avgusta. Tu je bila umorjena vsa rodbina nekega veletržca z žitom Morilec, ki je bil odnesel 10.000 rubljev in mnogo dragocenosti, je bil na begu zasacen.

Bratje Sokoli!

Danes zvečer ob 3/4 na 9. uro

redovne vaje!

Odbor ljubljanskega „Sokola“.

Pozor bratska društva!

Včeraj smo odposlali prvih 410 prijav v Zagreb. Kdor sehoče še prijaviti, naj to nemudoma stori br. starosti drju. Ravniharju.

Onim bratom, ki so želeli imeti v Zagrebu zasebno stanovanje ali stanovanje v hotelu, javljamo, da se bo po možnosti oziralo na to željo, kajti bratje Hrvatje sami ne morejo garantirati, da bo zadostno stanovanj (zasebnih ali v hotelu) na razpolago. Seveda je za zasebno stanovanje ali hotel treba plačati.

Kar se legitimacij tiče pojasnjemo, da veljajo taiste za člane vseh kategorij, torej izvršujoče, podporne člane ali članice ter naraščaj, nikakor pa ne za rodbine članov, njihove soproge ali sorodnike.

Dalje opozarjamo vse one brate, ki se ne udeležijo banketa in ki niso javili, da imajo že preskrbljeno kosilo za oba dneva odnosno za en dan, da je Zveza naročila obede, ki stane vsaki po 1 K 60 v. Dotične gostilne zvedo v Zagrebu. Naj vsako društvo te doneske pobere pri svojih članih ter vpošlje Zvezi ali jih pa izroči Zveznemu blagajniku v Zagrebu. Drugod nihče obede ne dobi.

Za banket je „Slovenski Sokolski Zvez“ odločeno le deset udeležencev. Izmed vseh za banket prijavljenih članov odloči torej predstvo odmenjenih deset udeležencev. Ravno tako odloči predstvo one brate, ki bodo vabljeni k prevzvišeni gospe banici Lili grofici Pejačevići.

Vožni listek vzemi vsakdo do Zagreba državni kolodvor.

„Na zdar!“

Predsedstvo.

strijeno in tekoče
Sarg mijo
glicerini
napravljaja kožo
belo in nežno.
Dobi se povsod

Karel Planinšek

Prva Ljubljanska veležagalnica za kavo z električnim obratom ter specialna trgovina za kavo in čaj v Ljubljani samo na Dunajski cesti, nasproti kavarne „Evropa“ (postajališče cestne železnice)

priporoča vsak dan na stroj sveže žgano kavo; najtinejše vrste in preizkušene zmesi po najnižjih cenah. Po pošti razpošiljam vsak dan.

BIBE

brezalkoholna pijača izvrstnega okusa iz sadnega soka se dobiva pri 2365-10

G. PICCOLI, lekarnarju v Ljubljani, Dunajska cesta.

En del tega soka, pomešanega s petimi deli vode, da za mlade in stare, za zdrave in bolne, prijetno, žejo gasečo, redilno in za prebavne organe zdravo pijačo.

1 steklenica 1 krono.

Naročila se izvrše točno po povzetju

Oes. hr. avstrijske državne železnice.

C. hr. savnateljstvo drž. železnice v Bejaku.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. junija 1906. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga na Trbiž. Ob 12. uri 52 m ponoči osebni vlak v Trbiž, Bejak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno čez Selztal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 15 m jutraj osebni vlak v Trbiž od 3. junija do 9. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 10 m jutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Bejak, Celovec, Franzensfeste, Ljubna, Dunaj čez Selztal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 40 m dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Benetke, Milan, Florencia, Rim, Bejak, Celovec, Ljubno, Selztal, Solnograd, Inomost, Bregenc, Zeneva, Pariz, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiž, Bejak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago (direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 9. uri 56 m ponoči osebni vlak v Trbiž, Bejak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, (direktni voz I. in II. razr.). — Proga v Novo mesto in Kočevje. Ob 7. uri 17 m jutraj osebni vlak v Novo mesto, Stražo-Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m pop. istotako. — Ob 7. uri 8 m zvečer osebni vlak v Novo mesto, Kočevje. Prihod v Ljubljano juž. kol. Proga iz Trbiža. Ob 3. uri 07 m jutraj osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo (direktni voz I. in II. razr.). Inomost, Solnograd, Franzensfeste, Linc, Steyr, Ljubno, Celovec, Bejak. Ob 7. uri 09 m jutraj osebni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 13 m dopoldne osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Prago (direktni voz I. in II. razr.), Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budejovice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Zeneva, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Bad Gastein, Ljubno, Selztal, Bejak, Celovec, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Pontabel, Benetke, Milana, Florencia, Rim. — Ob 8. uri 46 m zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Bejak, Celovec, Pontabel, čez Selztal, od Solnograda in Inomosta, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovic, Plzen, Marijinih varov, Heba, Francovih varov, Prage, Lipskega. — Ob 10. uri 37 m ponoči osebni vlak s Trbiža ob 3. junija do 9. septembra samo ob nedeljah in praznikih. — Proga iz Novega mesta in Kočevja. Ob 8. uri 44 m jutraj osebni vlak iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže-Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — Časna iz Ljubljane juž. kol. V Kamnik. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m jutraj, ob 2. uri 5 m pop. ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. Prihod v Ljubljano juž. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 min. jutraj, ob 10. uri 59 m dopoldne, ob 6. uri 10 m zvečer. Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Srednjeevropski čas je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

Olje zoper prah

ne navadno strojno olje

dosedaj najboljše, najfinejše, prosto bencina, smole, petroleja ter kislin

brez konkurence, brez vsakega duha à kg 60 vin., v večji množini pa le po 50 vin. kg,

vse vrste

strojnega olja

v vsaki množini

3039-3

priporoča

Ivan Seunig

trgovina z usnjem

Ljubljana, Stari trg 7.

Damsko kolo

dobro ohranjeno, kupim poceni.

Ponudbe na K. Čamerlik, Dunajska cesta št. 9. 3071-2

Dijaki ali gospodične

se v boljši družini sprejmejo na hrano in stanovanje.

Več se izve Mestni trg št. 25 I. nadstr. 2791-7

Na hrano in stanovanje

vzame boljša rodbina dijake ali pa učenke. Zadnjim je na razpolago klavir. Za red in skrb radi šolskega napredka se jamči. Istotam se pričeno s 1., ozir. 15. se tembrom skupni kurzi za laščino in francoščino. Mesečni honorar 3-4 K.

Naslov pove upravnistvo „Slov. Naroda“. 3013-4

Kupčevalcev z jajci in s perutnino

za večje in manjše dobave išče

Josip Grisi v Trstu. 2842 10

Restavracija „Narod. dom“

Vsak dan sveže 2054 36

plzensko in termalno pivo

združenih pivovarov Žalec in Laški trg. Priznana dobra vina in okusna domača kuhinja.

Lep senčnat lipov vrt.

Za množični obisk se priporoča restavrater.

A propos!

Ali imate luskinje na glavi in Vam izpadajo lasje? Če je tako, pa pokusite svetovnoznani

Steckenperferd Bay-Rum

Bergmann & Co. v Draždanah in Dečnu na Labi

prej Bergmannov originalni Shampooing Bay-Rum (znamka 2 škrata). Hitro se prepičate o izrednem učinku 2349 te izvrstne lasne vode.

V steklenicah po 2 K jo prodajata v Ljubljani: drogerija A. KANC in parf. O. FETICH-FRANKHEIM.

Janko Pečar

postajenačelnik

Angela Pečar roj. Finžgar

med poročena. ženo

Medvode Ljubljana, dne 27. avgusta 1906

3084

Zanimivo naznanilo za lovce.

Od 15. oktobra t. l. naprej sprejema in kupuje podpisane vsake iz katerega koli kraja Avstrije in Ogrske tranko in brez stroškov oddajne postaje poslano množino

zajcev, jerebic in fazanov

po naslednjih cenah:

Zajce po 2 kroni, jerebice po 1 krono, fazane po 2 kroni. Plačilo per cassa. Zaradi natančnejših pojasnil se je obrniti do podpisane.

Josip Rossi, trgovec v Zagorju ob Savi.

2857-10

Slavno občinstvo!

Podpisani se priporočam preč. duhovščini za vsa umetna in stavbena cerkvena dela iz kamena, in slavnemu p. n. občinstvu za gradnjo

kompletnih rakev (grobnic)

na novem pokopališču. Izdelujem rakvene plošče in okvire za železno ograjo le iz najboljšega trdega, za zimo trpežnega kraškega, repentaborskega in dalmatinskega marmorja, ne pa iz nabrežinskega, ki ga vpeljavajo in ki za zimo ni stanovit. Vse izdelujem solidno in za zimo trpežno po najnižjih cenah.

Imam veliko zalogo prav umetno izdelanih nagrobnih spomenikov iz švedskega črnega granita in belega laškega carrarskega marmorja ter iz trdega kraškega kamena in jih prodajam po jako nizkih cenah.

V zalogi imam tudi nagrobne okvire lastne iznajdbe, ki jih izdelujem že 13 let in za katere le jaz lahko dam garancijo in ki se ne dobivajo nič več pri grobokopu, nego samo pri meni.

Z odličnim spoštovanjem

Alojz Čamerlik

kamnoseški mojster in sodni izvedenec Komenskega ulice št. 26 v Ljubljani.

2209 11

Naznanilo in priporočilo.

Nekdaj „Hafnerjeva pivarna“ na Sv. Petra cesti št. 47, je zopet odprta. Ista je na novo urejena in se bode vodila pod imenom

„Meščanska pivarna“

in pod vodstvom podpisanega.

Nastavljena so fina naravna vina z Dolenjskega, Štajerskega, Istrije i. t. d.

Toči se vedno sveže salonsko in marčno pivo.

Dalje se dobi: čaj, kava, čokolada, malinovec, limonada in druge osvežilne pijače ob vsakem času.

Izborna mrzla in gorka kuhinja.

Kosilo in večerja tudi v abonnement.

Čez ulico vse ceneje.

Vabim tedaj svoje dosedanje, kakor tudi druge, nove, častite goste v Meščansko pivarno, kjer bodo točno in kar najbolje postreženi z najodličnejšim spoštovanjem

Alozij Rasberger, restavrater.

3068-3

F. P. Vidic & Komp. Ljubljana,

opekarna in tovarna peči, ponudijo vsako poljubno množino

1703-33

zarezane strešne opeke,

„Koroški model“

(Strangfalzziegel).

Barve: a) rdeči naravno žgani, b) črno impregnirani.

Te vrste strešniki so patentovani v vseh kulturnih državah. Lastniki patentov: F. P. Vidic & Komp. in Jos. Marzola.

Najličnejše, najcenejše in najprilprostejše strešno kritje.

Vzorci in prospekte pošljemo na željo brezplačno.

Takojšna in najzaneslivejša postrežba.

Sprejmejo se zastopniki.

Sprejmejo se zastopniki.